

Ἡ ἀρχὴ μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάμμειαν ἀρχὴν.

ΟΡΟΙ ΑΠΑΡΑΒΑΤΟΙ.— Συνδρομὴ προπληρωτὴ ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα 12 δρ. ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος 18. Ἐκδίδεται τρεῖς τῆς ἑβδομάδας, ἀπὸ 7— λέδες φύλλα. Γιὰ κάμμειαν καταχώρησι δὲν ἔχει πληρωμὴ, οὔτε γιὰ τὰς γω-τοποιήσεις. Κάμμειαν καταχώρησι εἶτε τυπωθῆ, εἶτε μὴ, εἶτε ἐπιστῆ ἔσεται. Ὅσοι μὲς στέλλουν γράμματα πρέπει νὰ ἔχουν πάντοτε ὑπογραφή, καὶ ἡ ὑπογραφή τους θὰ τυπένεται. Διάφενσις κάμμειαν δὲν γίνεται, καὶ ὅσοι θέλουν νὰ κάνουν ἐπειταίς ἀς πᾶν σ'ἄλλαις ἐφημερίδα. Γράφε ξηγράφε δὲν ἔχει. Ὅσοι γράφουν πολλὰ, νὰ ἔξομε πῶς τὰ γράμματα τους δὲν θὰ διαβάζωνται.

Ἔτος δευτερον.

Ἀθῆναι. 17 Αὐγούστου 1884

Ἀριθ. 138+140

ΑΝΔΡΕΣ ΕΛΛΗΝΕΣ

καὶ ἀνδρογυναίκες ἑλληνίδες.

Ἐκφράζω πρὸ παντός τὴν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς σᾶς τὰς γυναῖκας αἵτινες τόσον πολὺ ὑπεστηρίξατε τὸν Παλιάνθρωπο, καὶ κατὰ τὸ δευτερον αὐτοῦ ἔτος.

Εἶναι ἀληθές ὅτι δὲν ἀντεπεκρίθη τὸ δευτερον τοῦτο ἔτος πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις σας, διότι σεῖς, ὡς ἑλαφραὶ ποῦ εἴσθε, θέλω νὰ εἶπω ἑλαφρόμυαλαις, ἀγαπάτε καὶ τῆς ἑλαφρᾶς φιλολογίας πάντοτε νὰ ἀναγινώσκετε πράγματα, δηλαδὴ ὑποφυλλίδας καὶ μυθιστορήματα καὶ παραμύθια.

Διὰ ταῦτα θὰ φρονίσω τὸ κατὰ δύναμιν νὰ σᾶς εὐχαριστήσω τὸ τρίτον τοῦτο ἔτος χωρὶς νὰ σᾶς ἀφίνω τὴν μισὴ μέσα καὶ τὴν ἄλλη μισὴ ἔξω τὴν ὑποφυλλίδα.

Θὰ σᾶς παρακαλέσω πολὺ νὰ με ἀγαπάτε ὅπως σᾶς ἀγαπῶ καὶ τοῦτο νὰ μὴ τὸ παρεξηγήσητε ὅτι σᾶς τὸ λέγω χάριν κολακείας, διότι σύστημά μου εἶναι νὰ ἀγαπῶ, πάντοτε τὰς γυναῖκας μὲ ὅλα τὰ ἑλαττώματα αὐτῶν.

Ἐπειτα ἐγὼ γράφω πάντοτε συντακτικῶς ἐξ ὑποκειμένου ἀφίνω τὸ ἀντικείμενον κατὰ μέρος.

Σᾶς κακολογῶ. Τί σᾶς μέλλει; Ἐσεῖς τὴν ἀτομικὴν σας ἀξίαν τὴν ἔχετε, φύσιν δὲ πονηρὰν μεταβαλεῖν οὐ ράδιον. Καὶ εἴσθε ὄχι πονηραὶ ἀλλὰ παμπόνηραι.

Κατὰ δευτερον λόγον εὐχαριστῶ τοὺς γονεῖς, οἵτινες δίδουσι στὰ παιδιά τους τὰ μικρὰ τὴν πεντάρα, καὶ τὴν πεντάρα αὐτὴ τὴν φυλάττουσι τὰ κούτσικα καὶ δὲν πέρνουσι καραμέλες, ζαχαρωτὰ ἢ στραγάλια, ἀλλὰ τὸν Παλιάνθρωπο καὶ ἔχουσι ἕξαρνα μέσα εἰς μίαν οἰκογένειαν τρεῖς τέσσαρας Παλιάνθρωπους, οἰκογενειακοὺς.

Εὐχαριστῶ ἐπίσης ὅλους τοὺς ὑπηρετάς καὶ ὑπηρετριάς τῶν χρυσογαδάρων ποῦ ἀγοράζουσι ἱεροκουφίως τὴν ἐφημερίδα μας, ὅπως τὴν ἐπιδόσωσι πάλιν ἱεροκουφίως πρὸς τὰς κυρίας καὶ κυρίους των.

Εὐχαριστῶ ὅλους τοὺς μανάβιδες, χασάπιδες, παντοπώλας οἰνοπώλας, καρεπώλας καὶ λοιποὺς ἐργατικοὺς οἵτινες τόσον ἐνθέρμως μὲ ὑποστηρίζουσι, καὶ ἐπακριβῶς εἰς τὴν ἀγάπην αὐτῶν εἶναι, ἢ ἔγκυται ἢ ἰσχύς μου.

Αὐτὸς ὁ λεγόμενος Χαμάλης Λαδὸς εὔρε μίαν ἐφημερίδα εἰς τὴν ὁποίαν νὰ ἐκφράζη τὰ παράπονά του, ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ ἐφημερίς μας εἶναι τόσον μικρὰ, ὥστε οὔτε τὸ ἐν δέκατον τῶν καθ' ἑκάστην παραπόνων δύναται νὰ περιλάβῃ.

Τοὺς ἑμοφύλους τοῦ ἐξωτερικοῦ δὲν ἔχω λόγους δι' ὧν νὰ ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην μου, ἀνθ' ἧς τιμῆς μοὶ δίδουσι.

Τὸν στρατὸν μας καὶ αὐτὸν τὸν εὐγνωμονῶ ὑπὲρ πάντα ἄλλον δὲ τοὺς ὑπαξιωματικούς ἐν γένει.

Ἄ ναι, μικροῦ δεῖν νὰ λησμονήσω καὶ ἐν ὄλως ἰδιαίτερωτάτον εὐχαριστῶ πρὸς ὅλας τὰς ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος τῆς ἔσω, ἐκ τῶν ὁποίων ἀνταποκρίται τινες, μοὶ τὸ βού ξαν.

Εἶχον γράψῃ ὅτι οἱ ἐπαρχιώτες εἶνε ζωντόβολα, ἀλλὰ δυστυχῶς ὡς ἐκ τῆς διαδικασίας τῆς κἀτωθι ἀποδεικνύεται ὅτι εἶμαι ἐγὼ ζωντόβολον.

Ἄν ἦμην ἔμπορος καὶ μούριχαν κανόνι, σὸν διάβολο, ἀλλὰ εἶνε ἀλαθῶς πολὺ λυπῆρον, ὅταν ἀθλιαί τινεῖς ζητῶσι νὰ κερδοσκοπήσωσι ἀπὸ παμπτόχους δημοσιογράφους, οἱ ὅποιοι μόλις κερδίζουν ἐν τέταρτον τοῦ λεπτοῦ ἐφ' ἑκάστου φύλλου καὶ νὰ τοὺς βάζουσι πρὸς τοῖς ἄλλοις νὰ πληράνουσι καὶ τὰ ταχυδρομικὰ ἐκ τοῦ ἰδιαίτερου των πτωχοτάτου ταμείου, ἐκ τοῦ ὁποίου μόλις ἀποζῶσι καὶ δὲν ἐξέρχονται καὶ ξεβράκωται στοὺς δρόμους πρὸς δόξαν τῆς ἑλληνικῆς δημοσιογραφίας.

Τί νομίζετε, κύριοι, ὅτι κερδίζομεν ἡμεῖς οἱ δημοσιογράφοι; Τὸν κακὸν μας τὸν καιρὸν.

Καὶ ἵνα μὴ νομίζετε ὅτι σᾶς γράφω ψεύματα καὶ κλάψαις, σᾶς γράφω ἔστω ἴσως καὶ πρὸς δυσἀρέσκειαν τῶν ἐντίμων συναδέλφων μου τὴν ἀθλίαν κατάστασιν ἑκάστου τῶν δημοσιογράφων τῶν Ἀθηνῶν.

Ὁ Αἰὼν ἔλαβε, ὡς κεφάλαια τεσσαράκοντα χιλιάδας δραχμᾶς παρὰ τῶν λεγομένων χρυσογαδάρων, οὐδὲ διὰ τὸ εὐχαριστῶ ἐξύβρισε, διότι ἐπειράθησαν νὰ τῷ ἐπιβληθῶσι. Αὕτη εἶναι ἡ σοβαρωτέρα μας ἐφημερίς, ἀλλὰ τόσα κέρδη ἐκέρδισε ὁ κ. Φιλήμων, ὥστε ἠναγκάσθη ἀντὶ 25 χιλιάδων δραχμῶν νὰ πώλῃ τὴν πολυτιμωτάτην ἀρχαιολογικὴν συλλογὴν του καὶ νὰ φύγῃ μακρὰν τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ προφασίζόμενος.

Δευτέρα, κατὰ τὴν πολυτέλειαν, ἔρχεται ἡ Ἐφημερίς τοῦ

Κορομηλά, ήτις ενί παύσει τιμῶν τῶν ἑλληνικῶν τυπῶν τε
ξεδείξει εἰς τὸν μέλλον ὡς ἀποδοτικῆς, ἵνα δὲ τὰ
μεγάλαια κέρδη, ἀπὸ τῶν ζυμῶν, εἴς τε τὰς καὶ τὴν
κέρδος ὁ κέρδος, ἀπὸ τῶν ζυμῶν, εἴς τε τὰς καὶ τὴν
κέρδος ὁ κέρδος, ἀπὸ τῶν ζυμῶν, εἴς τε τὰς καὶ τὴν

Ἡ Νέα Ἐφημερίς, ἔχει καὶ αὐτὴ κεφάλαια, καὶ ἐργεῖται
ὡς πρὸς τὴν πάλαιον πρώτην, ἐννοεῖται ἐκ τῶν πολιτικῶν ἐφη-
μερίδων, ἀλλὰ ὁ πτωχὸς I. Καμπούρογλου ἀπὸ τὰ πολλὰ
κέρδη δὲν ἠλλάξε σούχο ὡς κ' ἐγώ ἐπι ἐν ὁλόκληρον ἔτος.

Ἡ Ἀεροπολίς, μόνος ἐγὼ γινώσκω τι σκυλίσσει ἐργασίαι
γίνεται ἐκεῖ καὶ ὁ ἀνθρώπος μολίς συγκρατεῖται παλαιῶν τε
ὡς θηρία αὐτὸς καὶ οἱ συνεργάται αὐτοῦ μέχρι μεσονυχτίου
γράφοντες, μόνον διὰ τῶν ἐπισησίων.

Οἱ Καιροὶ τοῦς ὁποῖους ἐκδίδει ὁ κ. Καλλιόπης, εἰς ἐκ τῶν
καλλίστων δημοσιογράφων μας, καὶ ὁ κύριος Βρετὰς, ἐπίσης
κράτιστος ἐκ τῶν τῆς Ἀνατολῆς δημοσιογράφων πού βρίσκονται
μὲ τόσα ἔξοδα; Εἰς τὴν ἐσχάτην ἀπελπισίαν, ζοδεύουν, ὅτι
ἀπέκτισαν καθ' ὅλην τὴν ζωὴν τῶν καὶ δὲν πωλοῦσι οὔτε 60
φύλλα ἐν Ἀθήναις τῶν ἑπισησίων τῶν γραμμάτων.

Ὁ φίλος κ. Γονιδῆς ὁ συντάκτης τοῦ Ἑλληνικοῦ Πρεσβυτέρου ἐ-
πέλησε τὴν ἐφημερίδα του εἰς τὸ ὑπουργεῖον ὅπως γίνῃ ἐπι-
στάτης τοῦ Μεντρεσέ. Ἴδου τὸ μέλλον τῶν δημοσιογράφων.

Ὁ κ. Βαμπᾶς, ὁ συντάκτης μίση ἐκ τῶν καλλίστων ἐφη-
μερίδων τῶν Ἀθηνῶν τῆς Σποῆς προσέτιμψε καὶ γίνῃ καινούτος
δημοσίος ὑπαλληλικὸς παρὰ ἀναφορῆς μετὰ τὴν ἐφημερίδα του.

Ἡ Ὥρα τὸ κύριον καὶ ἐπίσημον ὄργανον τοῦ Τρικοῦπης
συντηρεῖται ἀπὸ τοῦς ὑποχρεωτικῶς συνδρομητῶν τῶν ὑπαλ-
λήλων, πρὸς τοῦς ὁποῖους τὴν ἐπιβάλλωσιν ἐπιβαλτικῶς, καὶ
μεθ' ὅλων τῶν κερδῶν τῆς καὶ τῆς ἐπισημοῦ κυβερνητικῆς
ὑποστηρίξεως, δύνασθε νὰ ἐννοήσατε τὰ κέρδη τῆς ἐκ τοῦ ἀ-
θλιεστάτου χάρτου καὶ τοῦ ἀχρειστάτου τυπού τῆς καὶ ὅταν
θα πέσῃ τὸ ὑπουργεῖον θὰ τὰ τελέσῃ.

Ἡ Παλιγγενεσία συντηρεῖται κάπως καλῶς, διότι εἶναι Ἀρ-
λεκῆς, καὶ ἐπεξηγηματικῶς, ἥτις ἀνταλλάσσει πολιτικὰ
φρονήματα κατὰ τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα, ἀλλ' ὁ τοιοῦτος
χαρακτὴρ δὲν εἶναι τύπος ἐντίμου δημοσιογράφου. Ἀλλὰ ὁ ἀξιο-
τιμὸς Ἀγγελόπουλος δὲν ἔχει καὶ τὸς ἀνάγκην, διότι
οἶκος δὲν εἶχε καὶ οἶκος ἐκτίσῃ, διὰ τοῦ εὐμεταβόλου του.
Οἶκ ἔστι Θεὸς δι' ἃ δὲν ἐπροσέκρινε. Μασκαραδιασμένη.

Τὰ Ἡμερησῖα Νέα, ὁ Λαὸς, καὶ κατ' ἄλλαις ἐφημερίδαις
γνωσταῖς μόνον εἰς τοῦς ἐκδότα αὐτῶν, δὲν κερδίζωσιν οὔτε
τὴν μελάνην τοῦ γραφίματος ἐκάστης ἡμέρας.

Ἡ Πρατὰ, τὸ κύριον ἐπίσης ὄργανον τοῦ μέλλοντος πρωθυ-
πουργοῦ μας βγαίνει γὰρ τὰ μάτια τοῦ κόσμου, ὅπως θὰ ἐπ-
δίδηται μεθαύριον καὶ ἡ Ὥρα ὅταν ἀφέσῃ καταπέση ὁ Τρι-
κοῦπης, διότι δὲ ὄσον στενικέφαλοι καὶ φανατικοὶ καὶ ἂν ἦσθε,
δὲν πιστεύω νὰ πιστεύετε ὅτι ἐπὶ κληρονομίᾳ ὁ φίλος σας
Τρικοῦπης τὴν διοίκησιν τῆς Ἑλλάδος.

Ὡς πρὸς τὰς σατυρικὰς ἐφημερίδας πρώτος εἶμαι γώ, ὅχι
εἰς τὴν εὐφραν, ἀλλὰ εἰς τὴν πόλιν, δεῦτερος ὁ Ρωμπαγᾶς
καὶ τρίτος ὁ Ρωμηνός καὶ τελευταῖος ὁ Ἀσμοδαῖος. Καὶ ὁ μὲν
Ρωμπαγᾶς κρατεῖται διὰ τῶν ὀδόντων, παλαιῶν μόνος ὁ συν-
τάκτης αὐτοῦ κατὰ μύρον βασιάνων χωρὶς νὰ ἔχῃ καὶ οὗτος
μὴν ἡμέραν ἀναπαύσεως ὡς ἀνθρώπος, ὅπως δυνήθῃ νὰ ξανα-
σάνῃ ὀλίγο καὶ γράψῃ μετὰ περισσώτερον κέφι καὶ δρεξίν.

Ὁ Ρωμηνός, ὁ ὁποῖος ὡς πρὸς τὸ εἶδος του τιμᾷ τὴν ἑλλη-
νικὴν σατυρογραφίαν καὶ ποιήσιν, μικρὰν καὶ οὕτως εὐρίσκει
ὑποστήρηξιν, μολίς συντηρούμενος.

Ὁ Ἀσμοδαῖος, ὁ ὁποῖος ὡς πρὸς τὰς γελιογραφικὰς του
εἰκόνας εἶνε μὴ ἐκ τῶν ἀρίστων εὐρωπαικῶν ἐφημερίδων, πα-

λαίς ὡς θηρίον ἐν μέσῳ χιλίων ἐκατομμυρίων δυσκολίῶν, μὲ
δυναμὸν οὔτε νὰ προχωρήσῃ οὔτε νὰ ὀπισθοχωρήσῃ. Κοιμή-
νεται μετὰ φθορᾶ καὶ ἀφρασίαν, εἰς τὸ πέλαιος τῆς στα-
σιμότητος.

Ἡ Ἀνατολικὴ Ἐπιθεώρησις, ἂν συντάττει εἰς ἐκ τῶν
πρωτεύοντων δημοσιογράφων τῆς Ἑλλάδος, ὁ ἑλληνικώτατος
τῶν Ἑλλήνων δημοσιογράφων κ. Ἰάκωμος μάξι, εἶνε γνωστὸν
εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ ὄνομα καὶ τὸ σχῆμα καὶ ὁ μέγας προ-
ρισμὸς αὐτῆς.

Ἐγὼ ἐσχίοντο πάντων ὑφίσταμαι παντῆλιος ἀγῶνας πα-
λαιῶν ὡς πυροσβέστης ἐν μέσῳ τῆς ἀπεραντοῦ πυρκαϊῆς τῶν
παράπονον σας, ὡν κοῦκ ἔστι τέλος οὔτε ἀρχή. Δὲν ἔχω τὰ
δικαιώμα ὡς ἀνθρώπος οὔτε νὰ βραδίω οὔτε εἰς καταστήμα-
τι νὰ γωθῶ, οὔτε νὰ φάω μὴ μπουλιᾶ ἐν ἡσυχίᾳ ἢ ἀναπαυ-
θῶ ὡς ἀνθρώπος χωρὶς σεῖς, ὁ λεγόμενος χαμᾶλης Λαὸς νὰ μὴ
μὴ μοῦ διαταράξῃ τὴν ὀλίγην μου ἡσυχίαν μετὰ τὰ παράπο-
νά σας. Καὶ χαλιθιδίως ἂν ἤμην δὲν θὰ ἀντιέχον.

Σεῖς ὅμως βοᾶτε. — Γράφω, γράφω, σὲ θέλωμε ἐκεῖ νὰ ἀπα-
θῆνῃς μάρτυς διὰ τὰ σὲ βασκαλώσωμε μετὰ θάνατον.

Πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν συμφερόντων σας, ὡς ἀγρυπνοὶ σκύλοι
γαυρίζομεν κατ' ἐκάστην καὶ διὰ τὸ εὐχαιριστῶ, μᾶς δέρετε,
μᾶς πιστολιζετε, μᾶς μαχαιροῦνετε καὶ τὰ σεβαστά μας δικα-
στήρια μᾶς φυλακίζουσι, καὶ ἀκόμη ἂν τοληήσωμε νὰ εἰπομεν
ἔτι κατ' ἐπισησίων τρελόν, ὅτι εἶναι τρελός.

Ἴδου ἡ ἀμοιβή τῶν κόπων μας.

Ἡ πείνα καὶ ὁ κίνδυνος τῆς ὑπάρξεώς μας.

Μέλλον καὶ παρὸν λαμπρόν, τὸ ὅποιον πιστεύω ὅτι οὔτε ὁ
τελευταῖος ἐπαίτης δὲν θὰ θελήσῃ νὰ μᾶς ζηλεύσῃ.

Ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ οἱ δημοσιογράφοι ἀπαλαμβάνουσι τὰς
ὑφίστας καὶ ἀρίστας τιμὰς, ἐδῶ μᾶς ὀνομάζετε σκατιάδες,
πρὸς τοῦς ὁποῖους ὅμως ὅταν ἔχετε παράπονον τι προσφεύγε-
τε, ὡς πρὸς προστάτην.

Ἡμεῖς ἀγρυπνοῦμεν πέραν τοῦ μεσονυχτίου γράφοντες καὶ
κοιμώμεθα ὡς κτήνη ὄρθησι, ἀλλὰ σεῖς τοῦς κόπους μας τοῦς
ποδοπατῆτε μετὰ μίαν μόνην λέξιν:

— Ὁ, ἀδερφέ, μέγας κόπος καὶ τὸ γράψιμο.

Εἶναι πολὺ λυπηρὰ ἡ θέσις τοῦ δημοσιογράφου ἐν Ἑλλάδι,
εἶναι ἀγῶν, διὰ νὰ ἀποθῆνῃ τις εἰς τὰς σάνιδας, καὶ ἂν
ψευδομαί ἐπιδείξετέ με ἕνα δημοσιογράφον ἐξ ὅλων μας πλοῦ-
σιον, ἢ τοῦλάχιστον εὐποροῦντα.

Ἐχομε ἢ δὲν ἔχομε νὰ φᾶμε, ἔχομε ἢ δὲν ἔχομε τὰ ἔξοδα
νὰ ἐκδῶσμε τὰς ἐφημερίδας μας, εἴμεθα ἀθθενεῖς ἢ κακοδιά-
θετοι, δὲν ἔχομε δικαίωμα ἀναπαύσεως, — Ἐκεῖ μᾶς λέγετε,
θέλωμε νὰ ἐκδίδετε τακτικὰ τὰς ἐφημερίδας σας, ὡς τοῦς ἑπ-
ποῦς σὲ μάγικανοπτήραδο, καὶ ἐπειτὰ ὅταν σας ζήτησωμε τὴν
μικρὴν ἐπισησίων συνδρομὴν σας, πετᾶτε τοῦς πτωχοῦς διανο-
μεις μας μετὰ τῆς κλοσῆς ἐξῶ τῆς θύρας σας ὡς νὰ ἦναι λω-
ποδύτες.

Ἐγὼ τὴν συνείδησίν μου ἐπαναπαυμένην, ὅτι καὶ κατὰ τὰ
παρελθόν ἔπος εἰργάσθην τιμῶς, οὐ μόνον διὰ τοῦ καλῆμου
ἀλλὰ καὶ ἄλλως, ἂν δὲ τις ἠδίκηθῃ, δὲν εἶμαι ἐγὼ ὁ ἀδική-
σας αὐτόν, ἀλλ' ὁ μεθ' οὐ διενέξετε εἰς.

Ἀγωνῶ ἂν θὰ δυνήθῃ καὶ καθ' ὅλον τὸ ἐλευσόμενον ἔτος
νὰ ἐξκαλοῦθῃ τὸ ἔργον μου, ἀλλὰ σὰς παρακαλῶ, ὅταν
ἀποθῆναι νὰ μὴ με ἐνταφιάσετε μετὰ ἱερεῖς, ἀλλὰ νὰ με θέσετε
εἰς κἀνενα κάρρα ἀστυνομικὸν καὶ νὰ με ρίψετε εἰς τὸν Ἰλι-
σσόν, διότι αὐτὸ εἶναι τὸ μέλλον τῶν εὐσυνειδήτως ἐργαζο-
μένων.

Δὲν καυχῶμαι, ἀλλὰ παραπονοῦμαι.

Ἄν ἀποθῆναι, δὲν λυποῦμαι ἐμὲ αὐτόν, ἀλλὰ σὰς οἱ ὅποιοι
θὰ χάσετε ἕνα σκυλάκι πού ὅπως δῆποτε ἐγαύριζε ὑπὲρ τῶν
συμφερόντων σας πρόμαχον τιθέμενον αὐτόν.

Ἐπεθῆμου νὰ ἐβλεπον ἀμυαίαν τὴν νέαν γενεάν τὴν ἐπι-
σθεν ἡμῶν τῶν ἀρχαίων δημοσιογράφων, ἐρχομένην, ἀλλ' οὐ-
δαμοῦ ἐλπίς. Ὅλοι εἶναι φουσκωμένα νεανίσκων κεφάλαια,

επανασταμένοι, καταγιγνώμενοι εἰς θεατρικὰ καὶ μεταφράσεις,
οὐδὲν ἐξ ἰδίων ὡς μέλισσαι φέροντες γλυκὺ τῆ πατρίδος.

Σὰς ἐκποῦσα προαιουλοῦν ἴσθι. Ἀλλὰ πῶς θέλετε;
Δὲν ἔχω τὸ δικαίωμα καὶ ἐγὼ ἐράπαξ νὰ ξεθυμᾶν, ἀφοῦ σεῖς
διὰ πενήτηκοντα λεπτῶν διαφορὰν ἀπαυτεῖτε νὰ θέσετε τὸν
ἀδικουμέντᾳ σας εἰς τὸν τυπὸν, ὡς ἐσυνήθισατε νὰ λέγετε πλέον:
Θὰ σὲ βρᾶνω στὸν Παλιάνθρωπο!

Ἀφοῦ ὁ Παλιάνθρωπος εἶναι διαρκῶς εἰς τὰς διαβάσεις σας,
τῆμερόν τὸν κατέκτισα καὶ ἐγὼ ὅλον, μόνον ὅτι ἀβλαβὴν

Λοιπὸν

τώρα δύναμαι ν' ἀλλάξω γλῶσσα καὶ νὰ ἐρθῶ πρὸς τὴν γλῶσσάν
μας τῆ ρωμαϊκῆς.

Σὰς ὑπόστυμαι ἔθεν σας νὰ σας τὸν βράζω τακτικὰ ἀπὸ
τὸ τρίτο γρόνον πού ἀρχίζει ἀπὸ τὴν Κυριακὴν τῶν Παλιάν-
θρώπων, ὅπως καὶ πρῶτα, διότι ἀρχίζει καὶ σφίγκει ὁ χειμῶ-
νας, καὶ ἐτὶ σφίγκει καὶ τὸ μυαλὸ καὶ συμμαζεύεται ὁ ἄν-
θρωπος.

Θὰ σας τὴν βάζω ἀνευ διακοπῆς τὴν ὑπόφυλλίδα καὶ με
εἰκόνας τῶν ζωγραφιῶν μάλιστα.

Θὰ σας βάζω τῆς σπουδαιότερας πολιτικῆς εἰδήσεις, γὰρ
νὰ μαθῆτε καὶ σεῖς τὰ πολιτικὰ ὅσοι δὲν διαβάσετε ἄλλας
ἐφημερίδας καὶ εἰστε ἀποκλειστικῶς παλιάνθρωποι.

Θὰ τυπῶν τακτικώτατα οὐλαῖς σας τὰς ἐπιστολάς τῶν
γραμμάτων καλὰ σας καὶ κακὰ σας μετὰ λίγα λόγια καὶ, . . .
ἔτι ὅσοι μοῦ ἔχετε γράμματα διὰ ἐπιστολῶν σταλμένα
ὡς τὰ σήμερα, νὰ ἀπελπισθῆτε, διότι δὲν θὰ τυπωθῶν,
ἔστωντας ὅτι πρέπει νὰ ἀρχίσωμε τὰ φρέσκα, διότι ὅπως ἦναι
τώρα, εἶναι ἀνακατοσοῦρα ὁ Θεός, ἤγουν σὲ τοιαύτῃ μου δὲν
ἔξρω πλέον οὔτε γὼ τί μοῦ γίνεται καὶ οὔτε ἄκρη οὔτε μέση
οὔτε οὐρὰ μπορῶ νὰ βρῶ. Εἶνε σὰν τῆς τρελῆς τὰ μαλλιά,
λοιπὸν τὰ βάζω καὶ γὼ σὲ καθαροὶ τῆς κουραντίνας. Σπόρκο.
Ταῦτα καὶ μὴ πρὸς κακοφανισμό σας.

Κολοκυθοῦς.

Δηλαδὴ πρέπει νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἔχω ἀπάνω μου καὶ ἕνα
μῆρος μεγάλης κουτουμάρας.

Χτὲς πῆγαιναν στῆς Κολοκυθοῦς τὸ πνηγύρι ὄλοι, πῆγα
κ' ἐγώ.

Μῆσα στῆς ἀμαξίας τοῦ ἵπποποδρόδρομου εἴμαστε κατὰ
τὴν συνήθεια σὰν σαρδέλαις παστωμένοι ἄνδρες τε καὶ γυναί-
κες σὺν γυναίξιν καὶ τέκνοις.

Στὸ πλάι μου μούτυγε ἕνα βατσέλο θωρακωτό, ἕνας ἐλέ-
φραντας ἕνα ντελίνι γυναίκα πού ἀπὸ τὰ πάχυτα τὴν εἶδα καὶ
προβήθηκα μὲπὰς καὶ με καταπῆγῃ. Τέτοια γειτόνισσα δὲν μ'
ἔρεσε καθόλου, διότι εἶχε καὶ τρία κουτσούβελα μαζὺ τῆς, τὰ
ἑποῖα ἐκινδύνευαν νὰ τὰ βγάδουν ζουμί. Ὅταν ξεκινήσαμε μού
λέει μετὰ τὴν μεγαλειότερη ἀφέλεια: — Σὲ παρακαλῶ κύριε,
πάρτε στὰ γόνατά σας τὸ μικρὸ μου τὸ δυστυχισμένο, ὡς βλέ-
πετε καὶ ἐγὼ πολὺ ὑποφέρω.

Καὶ πραγματικῶς ἔπρεπε ὁ ἴδρος ἀπὸ πάνω τῆς σὰν ποτάμι,
ἐκαιοῦταν ὄλη καὶ ἀναθε καὶ κάμμιὰ βοήθεια δὲν μπορούσε νὰ
τῆς φέρῃ ἢ βεντάλια τῆς, ὁ γυναικεῖος αὐτὸς πυροσβέστης.

Τὸ πῆρα στὰ γόνατα, ἦτανε ἴσα μετὰ δύο χρονῶ, ὠραῖο κορι-
τσάκι καὶ κορί, ὅτι πιάσαμε φίλιας καὶ κουβέντες παιδια-
κιστικῆς. — Πῶς σὲ λένε καὶ ἂν πᾶς σχολεῖο, ἀκούω ἀξαφνα =
"Ἐκανα τὰ τσίσα μου, μαμά.

Ἦ διάλοε, παιδιὰ νὰ μὴν ἔχω καὶ παιδιὰ νὰ με κατοουροῦν
τοῦτο εἶνε κακούργημα πού οὔτε ὁ νόμος τὸ προβλέπει. Φαν-
τασθῆτε τώρα νὰ βγῆς σὲ πνηγύρι κατουρημένος, καὶ ποῖος
σὲ πιστεύει ὅσο κι' ἂν λὲς ὅτι σὲ κατούρησε ξένο κορίτσι, ὄλοι
θὰ λέν πῶς κατουρήθηκες σὺ.

Ἄς ἦναι μετὰ ἔξωρασα τὸ μικρὸ ποτάμι καὶ γλύτωσα
τὸ ρεζιλίτι.

Μὰ τί δῶλο θέλετε σεῖς ἢ γυναῖκες νὰ πέρνετε καὶ τὰ
παιδιὰ σας σὲ πνηγύρια, ἀφοῦ δὲν μπορεῖτε νὰ τὰ κουμαν-
τᾶρετε;

Τὸ πνηγύρι ἦτανε σὰν ὄλα τὰ πνηγύρια, βιολιά, τρα-
γούδια, φῶγεια, χοροὶ, βετσίνας καὶ τὰ λοιπὰ μασκαραλίκια.
Κόσμος ἦτανε πολὺς. Ὅλα τὰ ζυδιὰ παλῆθησαν γὰρ κρα-
σὴ, σὲ καθὲ δὲ παράπονο ἀπαντοῦσαν οἱ καταστηματαρχαί.

— Τώρα βράναις κἀνούλα καὶ δὲν ἐστρωτε ἀκόμα. Θὰ γίνῃ
ὄμως καλὸ κρασί.

Ἦ παρῶν καὶ κατ' ἄλλα κρασὰ ἀπὸ νερὸ καὶ λάσπη τῆς
ρετσίνας, γὰρ αὐτὰ σου ἔλεγον.

— Βγῆκε λίγο ἀλαφρὸ τὸ βραχίλι μας αὐτὸ, ἀλλὰ γλυκοπί-
νεται, ὅταν σφίξῃ ὁ καιρὸς θὰ σφίξῃ κι' αὐτὸ. Εἶναι ὠραῖο.

Φεῖνω φουσκωμένος ἀπὸ μύθρα πού ἦταν ἀπὸ σιστό κα-
τρουλιόουμι, πού δὲν χώνανε ὡς σήμερα. Κλέψαμε ὅμως πρὸς
ἐκδικησὶν δυὸ ἀνὰ.

Στὸν γυρισμὸ φερέο καὶ προμερὸ ξεθέφωκα. Ἡμῶνα σὰν
κρεμαστᾶρι ὁ μισὸς μέσα καὶ ὁ μισὸς ὄξω ἀπὸ τὴν ὄξω θέσι.
Λιγούμια ἕνας, βγαίνουσι τὴ γυναικίεσ σου νὰ τὸν ξελιγοθυμήσουν,
τραβούσαν αὐτᾶς αὐτὸν τραβούσα καὶ γὼ μαῦρα, ἀπάνω σὲ
δρόμο νὰ καὶ θυὸ καὶ περὶ πῶνται σὰν κοκορία ἀπάνω.

— Βρὲ ἄμην, κύριοι, δὲν ἔχει θέσι. Τίποτὰ! Γὰρ νὰ στηρι-
χτοῦν ἀρπάζουν τὸ μπαστούνι μου, ἀντὶς γὰρ στήριγμα τοῦ
τραβιά, κρεμοσακίζονται μαζὺ μ' αὐτὸ καὶ πᾶν νὰ τὸ βροῦν.

Ἴδου τὸ κέρδος τοῦ πνηγυριοῦ μου. Δὲν σώνει αὐτὸ, ἀλλὰ
πού ξεκαρδιζότανε καὶ ὄλοι οἱ ἐπιβάτες μαζὺ μου. Σὰν μ' ἀρέ-
σει ἄς ξαναπάγω.

Ζάριχο.

Τὸ βούτυρο τοῦ δεσποτῆ τῆς Λακρίσας τὸ ἐμῆδες, ἂμ τοῦ
δικοῦ μας τοῦ δεσποτῆ τοῦ τούραχαν 200 λίραις γὰρ μιὰ
ὑπόθεσι πού τὸν εἶχαν καταγγελεῖ, αὐτὸ δὲν τᾶμαθες; Σ-
Παλιάνθρω. Ὅχι καὶ νὰ πῶ τὸ μαθῆνωμε τώρα. Δὲν ἔχουν
ἀνάγκη οἱ δεσποτάδες, γιὰτὶ τὸ τομάρι τους εἶναι γεμάτο
λίρα καὶ φλουρί.

Πρὸς

τοῦς στρατιώτας. Τὴν κουραμάνα πού μοῦ στέλλατε τὴν ἐ-
δειξα πρῶτα στοῦς ψωμαδες καὶ μοῦπαν πῶς ἂν ἐξακολου-
θοῦν νὰ σας ταΐζου μ' αὐτὴ θὰ σας πιάσῃ ντελίριο. Σήμερα
τὴν ἔστειλα ἐπισήμως στὸν Τρικοῦπην.

Ὁ στρατιώτης

Κων. Καραβάς ἀφοῦ ὑπηρετήσε δυὸ χρόνια στὸν στρατὸ τὸν
ἐδιώξαν ξυπόλοπο καὶ ἀρρώστησε ἀπὸ τὴν φουρκά του. Περ-
στικὰ του, δὲν εἶναι ὁ πρῶτος οὔτε ὁ τελευταῖος. Ὅτι πα-
ράπονο καὶ ἂν κάμετε, πρέπει νὰ ἦστε βέβαιοι ὅτι πᾶει χα-
μένο, πρέπει μάλιστα νὰ ἦστε καὶ εὐχαριστημένοι πῶς δὲν
σεῦγαναν καὶ ξεβράκωτο ὄξω πρὸς ὄξαν τοῦ ἑλληνικοῦ στρα-
τοῦ καὶ τῆς κλεφτουργίας.

Κύριε

Ἰωάννη Κεφάλαι πού ἀνοίξες τὸ νεὸ ξενοδοχεῖο στὸν Περαιᾶ ὁ
"Ἄρης ὄσε, καυμένε τῆς 20 δρ. πού καθυστερᾶς τοῦ πρῶην
μάγειρά σου Θ. Πασχάλη, γιὰτὶ τὸν ἴδρωτά του πού σου γυ-
ρεῖναι τὸν εὐγανε μέσα στῆς φωτιᾶς ὅπως καὶ ὄλοι οἱ μάγει-
ροι Ἐπὶ καταστηματαρχῆς ἀνθρώπος καὶ αὐτὸς ἐργατικὸς
ἀπ' αὐτὸν περιμένει νὰ κερδίσῃ; Ἐλα, νὰ συχωρεθῶν τὰ
πεθαμένα σου, δὸς τα, ἀλλοῖως νὰ μὴ λυώσης καὶ νὰ σὲ
βγάδουν ζωντανὸ ὅταν πεθᾶνῃς.

Ἴδου

κύριοι τί συμβαίνει μ' αὐτοῦς τοῦς ψευτοσιδηροδρόμους πού
μᾶς κἀναν οἱ χρυσογάδαροι. Πρῶτον διόχουον ὄλους τοῦς
ἑλλήνας ἐργάτας σάματις γυρεῖουον νὰ τοῦς φᾶν τὸ ψωμί τους
τσάμπα καὶ φέρουν ἰταλοῦς καὶ μαλτέζους, ξέρετε γιὰτὶ;
Πρῶτο γιὰ νὰ τοῦς πληρώνουν ὅσα θέλουν καὶ νὰ τοῦς τρᾶνε
ὅσα θέλουν, διότι στοῦς ρωμηνούς αὐτὴ ἡ δουλειὰ νοῦκο περνα-
Γιὰ νὰ μὴ τρυπήσουν ἕνα βουναράκι στὸν σιδηρόδρομο τῆς
Κόρινθος ἕκαναν κορδέλαις, σάματις εἶχαν νὰ τρυπήσουν

Τὸ πνηγύρι τῆς Κολοκυβοῦς.

τῆς Ἑλλάδος ποῦ εἶναι στὴν Βόρειο Ἀμερικὴ τῆς Γουϊνέας καὶ ἐπὶ τῆς Νέας Ἀυστραλίας, καὶ κύτταξε τὸν γάρτη νὰ δῆτε ἂν σὰς λέγω ψέμματα, καὶ ἔτσι προχτὲς συνέβηκε ἡ σύγκρουσις, ἀπὸ τὴν ἑποία ἔχομε κέρδος τὰ ποδάρια τοῦ μηχανουργοῦ κ. Νικολαΐδη, ποῦ ἔμεινε χωρὶς ποδάρια καὶ ἐνοῦς κοριτσοῦ ποῦ ἀπὸ τὸ ζούπισμα ἔμεινε χωρὶς βυζᾶ γιὰ νὰ μὴν ἔχη, φαίνεται, ἀνάγκη ἀπὸ κορσέ, ἂν ζήση τ' ἄλλα τ' ἀφίνομε κατὰ μέρος, γιὰτὶ εἶναι ἀνάξια λόγου.

Μ' αὐταῖς τῆς κορδέλλαις τοῦ σιδηροδρόμου τῆς Κόρινθος ἔχουν νὰ συμβοῦν φοβερὰ δυστυχήματα, γιὰτὶ ἀκόμα δὲν ἄρχισε ἡ ταχτικὴ συγκοινωνία μετὰ τὴν Πελοπόννησο ποῦ νὰ φέρνῃ χιλιάδες ἐπιβάτες.

Πίσω εἶναι ἡ οὐρὰ στ' ἀπῆδι.

Νὰ δᾶ

τὴν Κυριακὴν θὰ σὰς τὸν βγάνω τὸν «Παληγάνθρωπον» διπλό, πεῦ εἶναι πρωτοφανὴ πρᾶγμα στὸν κόσμον τῆς ὑφήλιου, ἀλλὰ διπλᾶ θὰ τὸν πληρώσετε καὶ σεῖς δηλαδὴ δεκάρα, διότι διπλᾶ θὰ πληρώσω στοὺς τυπογράφους, διπλᾶ στὸ χαρτὶ, διπλᾶ στῆς εἰκόνες τῶν ζουγραφιῶν καὶ διπλᾶ στὸν κόπο μου, ἄς ἦναι τὸν κόπο μου τὸν βγάζω ὄξω, καὶ πιστεύω νὰ σὰς ἀρέσω. Εἶμαι ἀπὸ τὴν πύρκαγιὰ γεμάτος καὶ φευγάτε γιὰτὶ σὰς ἔκαψα, πρὶν φθάσουν οἱ πυροσβέστεις.

Τὸ ξερὸ μου τὸ κεφάλι αὐτὰ ἤθελε.

Ἑλληνικὴ ἐξυπνάδα

Ἐνας μανάβης ἦρθε καὶ φούνισε μανάβικα μετὰ τὸν γάδαρό του μετὰ συμπάθειο ἀπὸ τὸ νυχτερινὸ παζάρι τῆς ἁγίας Τριάδας

μανάβικα καὶ τὸν φόρτωσε καλῶς, τέζα νὰ τὸν πάη στὸν Πειραιᾶ.

Ὅταν ἔφτασε στὸν σιδηροδρόμον τοῦ κατέβηκε μιὰ μεγάλη ἰδέα ἀντὶ νὰ πάη γαϊδουροδρομιῶντας στὸν Πειραιᾶ. νὰ πάη σιδηροδρομηθὲν σὺν τῷ γαδάρῳ του.

Τοῦ εὐγανε εἰσητήριο, διπλό, γιὰτὶ ἦταν φορτωμένος, καὶ ἐπειδὴ ὁ σιδηροδρόμος δὲν δέχεται παρά ἀνθρώπους μέσα, ὅστερα ἀπὸ μεγάλη σκέψι μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων περὶ μετακομῆσεως γαδαροῦ ὡσπερ ἀνθρώπου, ἀποφασίστηκε νὰ τὸν δέσουν ἀπὸ πίσω, σὰν βάρκα, ἢ σὰν πουλαράκι στὸ κάρρο.

Κινᾶ ὁ σιδηροδρόμος. Τέζα ὁ γάδαρος, νὰ τὸν σταματήσῃ, τέζα ὁ σιδηροδρόμος νὰ τὸν πάρῃ, κόφτεται τὸ σκοινὶ καὶ μένει ὁ γάδαρος εἰς τὴν διάθεσι τῶν λούστρων, οἱ ὅποιοι σὲ μιὰ στιγμή τὸν ξαλάφρωσαν ἀπὸ κάθε περιττὸ βάρος του.

Ὅταν ὁ μανάβης ἐγῆκε στὸν Πειραιᾶ καὶ βρῖκε μόνο τὸ σκοινὶ τοῦ γαδαροῦ πίσω ἀπὸ τὸν σιδηροδρόμον. Ὅποιος λοιπὸν τὸν βρῖκε ζωντανὸ ἢ ὑόψιο, ἄς τὸν παρουσιάσῃ εἰς τὸν κύριόν του, ὁ ὅποιος ντρέπεται νὰ φανερώσῃ τὸ ὄνομά του, καὶ θέλει ἀμειφθῆ γενναίως καὶ μέχρι καθυλλίνων.

Ἀπὸ τὸν

πρῶτο ἀριθμὸ τοῦ τρίτου ἔτους πεῦ θὰ λάβουν καὶ αὐτὸν εἰ ἐν ταῖς ἐπαργίαις καὶ ἐξωτερικῶ ἀντισπεκρικαί μας, διακόπτεται, ἐν γένει πρὸς πάντας ἢ ἀποστειλῆ τοῦ φύλλου, ἂν δὲν ἐξοφλήσῃσι τὰ μέχρι τοῦ δε χρέη των. Φινίτο.

Πολλὴ λαύρα ἔχεις γιὰ τὴν ἐξουσία, νὰ σοῦ τὴν σβύσω λοιπὸν. Δύναμις.

ΠΑΛΗΑΝΘΡΩΠΟΥ

ΔΙΚΗ ΚΑΡΥΔΟΥ

Απάντησις του Ιωάννου Βερβέρη προς τον Καρύδην, μη απαγγελθείσα προς τον αντίδικόν του Σοφοκλή Καρύδην ενώπιον του Ειρηνοδικείου της Βορείου πλευράς ως της ώρας παρελθούσης.

Κύριε Ειρηνοδίκη!

Ο αξιότιμος κ. Καρύδης, από δω, όστις έχει την τιμήν να με ενάγη σήμεραν ότι του χρεωστώ λιανόμενά τινα πρό πέτα έτών, ούδέποτε μοι εξήτησεν αυτά, ούτε έγγραφως ούτε προφορικώς, άλλως έγω, όστις διένειμα πλέον των δυσχιλιών δραχμών εν διαστήματι ενός και μόνου έτους εις διαφόρους πτωχάς οικογενείας, ήδυνάμην να τω επιστρέψω ούχι δραχμήν μίαν ήν μοι ζητεί νυν, ως έπαίτης, αλλά χιλίας μίαν και πλέον παρά μίαν τεσσαράκοντα.

Ηκούσατε τό ροβερόν ύβρεολόγιον, όπερ μοι έχει εν ταίς ευτελέσιν άγωγαίς αυτού, ύβρεολόγιον, όπερ, τό δικαστήριόν σας κατ' ούδένα τρόπον έπρεπε να δεχθή διότι ούτω μεταβάλλονται τά δικαστήρια εις βανανουολογιών καταστήματα, και αι περί χρέους άγωγαί εις εσχάτης φαυλογραφικής έφημερίδος χαρτιά.

Προκαλώ τον Καρύδην τόρα άμέσως να μοι παρουσιάσθ ή, τι τω χρεωστώ και πληρώσω άμέσως, δωρών αυτόν ταυτοχρόνως και πλέον του προς αυτόν λεγομένου χρέους μου και δραχμάς παρά μίαν τεσσαράκοντα.

Όποιος έγω και ποίος αυτός έδώ ό Καρύδης, ή κοινωνία γινώσκει.

Προκαλέσατε κ. Ειρηνοδίκη, εκ του άκροατηρίου ένα οίον δήποτε πολίτην και έρωτήσατέ τον όποιαν περί Καρύδου και έμου έχει ιδέαν, και θ' άκούσετε δι' όλων των στοματών, ως εν ενί στόματι την εξής φωνήν :

Κακοήθιστατος ό διαδόχτος Καρύδης, και έδεργέτης της κοινωνίας ό Βερβέρης.

Άλλ' επί του προκειμένου. Ό κύριος, από δω, Καρύδης καταγινόμενος εις τό πώς να φορολογη τον κόσμον και τους συνδρομητάς του δι' άπεχθών στρεψοδικιών, ούδόλωσ έσχε καιρόν όπως μελετήσθ την πρόδοον των πνευμάτων του νεωτέρου πολιτισμού, ένόμισε δε, ότι με τό λέρ μπαλέρ, και ξιφιλ μαλέρ, και τά χιλιακίς ανατυπώσας ποιήματά του, στερήσας πνεύματος, ήδύνατο να πάσθ την Πόλι, ένόμισε, λέγω, δια των χιλιακίς ξερασθέντων αυτών φρενοτρόπων του ποιημάτων, ότι ήδύνατο να συγκρατηθ, ναυαγήσας όμως προσέφυγε προς έμέ, έφ' ό και δια θερμών παρακλήσεων, κατ' εδέχθην και άνέλαινον την σύνταξιν της έφημερίδος του Φώς τώ 1875, εν ή ύπάρχει ή εξής γνωστοποίησις :

Άντι του συντάκτου του Φωτός άνέλαινον την σύνταξιν αυτού καθ' όλοκληρίαν από τό άνα χείρας φύλλον ΕΓΩ ό

I. Βερβέρης.

Τόρα, κύριε ειρηνοδίκη, ό από δω, κύριος Καρύδης ζητεί αι μιάς άγωγής του να τω πληρώσω συγκαταβατικώς ραχμάς 300, διότι, ως λέγει, με έδίδαξε τώ 1877 πώς ά γράφω. Μά πώς, άφού στα 1875 ήμην κύριος συντάκτης της έφημερίδος του, άνικάνου όντος αυτού πλέον να αράξθ γραμμήν, τώ 1877 με έδίδασκε, άφού μάλιστα αύτός έδώ, ό ίδιος ό λεγομένος Καρύδης, άμα τον προσελάκμεν ως διορθωτήν του Φωτός, έγω και ό Σουρής, έγραψεν ό εις τό Φώς ένυπογράφως τάδε :

Αριθμός Φωτός 6. Νοεμβρίου 1877. «Ούτως έθέμεν δύο έτέρους γεγραμμένους και γνωστούς επί γλαφυρτηι καλάμους, ως πτερά εύφυίς δι' ών έλπίζομεν να άπτερωθ ή και άνυψωθ ή έφημερίς ήμων λαμπρότερα.

Αυτό, τό άνυψωθ ή και άναπτερωθ ή τό Φώς δι' ήμων, θα πώς άρχίτερον ήτο μέσα στα σκατά πεσμένο. (Με συγκρίτετε κ. Ειρηνοδίκη, αλλά ή φράσις τό φέρει).

Έξακολουθώ, όσα ό ίδιος Καρύδης γράφει εις τό Φώς του. Εισί δε όι νέοι συντάκται του Φωτός οι κ. I. Βερβέρης και Γ. Σουρής γνωστοί εις τό Παρελλήλιον, ως νέοι εύφυίς και εύκαίθεντοι και των εύγενεστέρων και πατριωτικώτερων αιθημάτων ΑΓΛΑΙΣΜΑΤΑ.

Σ. Καρύδης.

Μετ' αυτά έρχεται, ό κύριος από δω, Καρύδης ό διορθωτής του Φωτός να ζητή διδάκτρα παρ' έμου του διδασκάλου του. Δημοσιογραφώ επί δεκαπενταετιάν τόσον έντίμως, ώστε και έλαχάτογερροι άκούοντες τό όνομά μου άποκαλύπτονται ενώπιόν μου, ένφ και οι παιδες δύνανται να λιθοβολήσουν τον Καρύδη.

Δέν ύπάρχει έλληνική έφημερίς, εν τή όποία να μή ύπάρχ ή τό όνομά μου είτε ως συνεργάτου αυτής έγγεγραμμένον είτε επί έπαίγφ, ή μόνη δε έφημερίς ή όποία έτόλμησε να με ύβρίσθ, είναι ή Έφημερίς του Κορομηλά, δια λόγους πολλούς.

Άλλά δέν πρόκειται, κύριε Ειρηνοδίκη, περι του εύτελούς ποσού, όπερ λέγει ό Καρύδης ότι τω χρεωστώ, αλλά περι του κυριώδεστάτου σκοπού όστις συνίσταται εις τό πώς αυτός καταστροφεις εξ' όλου και μη δύναμενος πλέον να εκδώσθ έφημερίδα να μειώσθ την γενικήν ύπόληψιν ήν παρ' τω έλληνισμφ χαίρω και προς τούτφ ή λύσσα του.

Τι σχέσιν έχουν τά ύβρεολόγια μετα έυτελους χρέους, και άν πράγματι έχρωστούν. Προς τί ό τόσος θόρυβος και ό χαλασμός Κυρίου εις τάς έφημερίδας, προς τίς δίκην έπαίτου προσείρχετο ό Καρύδης χθές και άποδιώκετο ως σκύλος, όπως δημοσιούσθ διαφορίδιον κολοσαίον, ότι σήμερα δικαζόμεθα; Έχει τό δικαίωμα να όμιλή ό Καρύδης περι ήθικής, αυτός ούτος ό άναθικώτερος πάντων, ως λέγουν;

Άπαυδήσας και μη δύναμενος πλέον ό Καρύδης, αυτός από δω, να ζήσθ ως άνθρωπος εν τή κοινωνία, έπιζητεί ήδη δια της εκ παντός τρόπου βλάβης μου να αισχροκερδίσθ.

Προς τί τό δικαστήριον σας δέχεται τοιαύτας άγωγάς έξυβριστικάς και δέν παραπέμπει άμέσως τον ύβριστήν εις φυλακάς, εις τίς κατέτριψε τον βίον του πολλάκις και προς τοίς άλλους ως κλέπτης δημοσίων χρημάτων ότε ήτο τελονωφύλακας;

Τελευταίον, και μη καταδεχόμενος να συζητήσθ προς έναν πασίγνωστον Καρύδην, σάς έπιδίδω τάς επί των γελοίων άγωγών του προτάσεις μου, και φεύγω.

Κύριε Διευθυντά της Έφημερίδος Δ. Κορομηλά.

Βεβαίως άφορμήν εξήτειτε όπως χύσατε τό κατ' έμου δηλητήριόν σας, δι' όσας άσχημίας σας κατ' διάφορα έτη σάς έταλιόρισα και σάς έκαμα πλοσίτην, και την άφορμήν ταύτην εύρετε δια της γελοίας διαδικασίας του Καρύδη σου, δημοσιούσαντες εν τή Έφημερίδι σας διεστραμμένα τά πρακτικά τής ένόμιου του Ειρηνοδικείου διεξαχθείσης δίκης.

Γράφετε ότι έγω, «όστις δια της όξύτητος της σατύρας μου έχω αναλάβει τό εύγενές έργον της καυτηριάσεως των κοινωνικών έλλών και της ήθικοποιήσεως και της παιδαγωγίας των κακοανατεθραμμένων τάξεων του λαού, μετετρέπη εις χυδαία; κατ' άντιδίκου μου Καρύδου ύβρεις».

Μάθε, Δ. Κορομηλά, ότι πράγματι έγω άνέλαινον τό εύγενές έργον της ήθικοποιήσεως του διεφθαρμένου λαού και του κακοανατεθραμμένου, ού πρώτον μέλος είσαι σύ.

Ναι, μόνος έγω έχω τό δικαίωμα να όμιλώ και γράφω περι ήθικής, και όταν έγω όμιλώ, σύ πρέπει να άποκαλύπτεις την κεφαλήν, ως πρό άγίας εικόνας.

Άν ήγες κόκκον καλής άνατροφής επάνω σου, ούδέποτε θα καταδέχασθ να δημοσιούσθ τάς φαυλολογίας ενός Καρύδου, ζητών δι' αυτού του τρόπου να μειώσθ την άναγνωρισμένην ύπόληψιν του μόνου τιμίου δημοσιογράφου των Αθηνών, όπως με ώνόμασε και ό κ. Διευθυντής της Αστνομίας.

Ό λαός, όν άποκαλείς κακοανατεθραμμένον, είναι πολύ ήθικώτερος σου, ούδ' ύπάρχει πολίτης' του κατωτάτου στρώματος, όστις να διεπράξεν όσα σύ, όστις τόλμας να έπαγγέλει τον δημοσιογράφον και μάλιστα προς έξευτελισμόν έμου.

Έγω ούδέποτε άπεβλήθην Λυκείου τινος δια την αισχράν διαγωγήν μου, όπως σύ.

Έγω δέν ώργίασα επί των τάφων του Β'. Νεαροταφείου την νύκτα, όπως σύ.

Έγω δέν έδολοφόνησά τινα δια μονομαχίας, όπως σύ, άφού τω άφήρσα την τιμήν.

Έγω δέν εκλεψα την κάσα του πατέρα μου, όπως σύ δια ρήξεως.

Έγω δέν έποδοκύλησα εν μέσθ όδοι σεβαστόν καθηγητήν ούτε έδειρα τινά ως τραμπούκος έξωλέστατος και προωλέστατος, όπως σύ έπραξες εις τον μακαρίτην καθηγητήν Κουμπιτόρην.

Και έχεις μούτρα να όμιλής σύ περι ήθικής;

Έγω άκούω ζήτω και ήκουσα και εν θεάτροις και εν πλατείαις και εν όδοις, ένφ σύ εις εν νεύμά μου δύνασαι να άκούσθ άφ' όπου και άν διέλθης τόσα γιούχθ, όσα ούδ' εν είπες όταν ήσο νινί.

Έγω είμαι Δύναμις, και σύ είσαι μηδενικόν ένώπιόν μου' Είμαι τοιαύτη Δύναμις, όια ήμην κατ' άς δημοαρχικάς έκλογάς, όια είμαι και έσομαι, ως θα σάς τό άποδείξω και κατ' άς προσεχείς βουλευτικάς έκλογάς.

Μάθε ότι παρ' τω Λαφ' όσον και άν με πολεμήτε, σύ και ό όμοίός σου Καρύδης και ή τις άλλος, τοσοούτον ύψούται τό γόητρόν μου.

Άν έγω, χρεωστώ μίαν δραχμήν προς ένα Καρύδην, έλα να σου δώσω να πληρώσθ σύ, άν δέν επλήρωσες 700 δραχμάς, να πληρώσθ λέγω τον μανάβι σου για τά λαχανικά που τω έχρωσώσθ. ή χρεωστώ.

Τό καθήκόν μου είναι τούτο, και τούτο εκλήθην να εκτελέσω και τό έπετέλεσα και τό έπιτελώ, να ήθικοποιά τάς ως έσε κακοανατεθραμμένας τάξεις του λαού.

Είμαι Δύναμις, άπέναντι σου του μηδενικου, έχω ισχύν, άληθ ή ισχύν, και αύτη είναι ή άγάπη του λαού.

Αύτη είναι ή πρώτη και τελευταία άπάντησίς μου, ήν όφειλον να δώσω προς δύο κακοανατεθραμμένους άνθρώπους, σε και τον όμοίόν σου Καρύδην, του λοιπού, όσον και άν λυσσάζεσθ, έσεται ή σιωπή μου προς άπάντησιν σας και ή περιφρόνησίς μου.

Προσπαθήτε δια πάσης ψευδολογίας να θέσητε προσκόμματα εις τό άληθώς εύγενές στάδιον, όπερ εξακολουθώ, άπειρούς τή κοινωνία μέχρι τούδε εν κινδύνφ ζωής παρασχών εύεργεσίας, αλλά σάς γράφω εκεί που δέν πιάνει μελάνη, στα τακούνια μου και σάς ποδοπατά.

Προς τον κ. Ειρηνοδίκη

Βορείου πλευράς.

Έπειδή ή Έφημερίς του κυρίου Κορομηλά δημοσιούσε τά πρακτικά της μεταξύ έμου και του Καρύδου διαδικασίας, ήτις διηζήχθ ένώπιον ύμών, εν οίς πρακτικοίς αναφέρονται φράσεις λεχθείσαι δήθεν μεταξύ έμου και του Καρύδου, άλλτινες άν ήλήθεον έκθέτουσι την ύπόληψιν των εν Ελλάδι δικαιοσύνης, διαψεύσετε ταύτα επισήμως, άν έλέχθησαν πράγματι ή μή, άλλως εν τή σιγή σας, ήτις δικαίως εξηγηθήσεται ως βεβαίως των κατ' έμου ύβρεολογιών του Καρύδου, θέλω λάβει την τιμήν να καλέσω ύμας μάρτυρα εν τή έγερθησομένη κατ' του Καρύδου προσεχώς επί έξυβρίσει δίκη. μου.

Μήνυσις

Ιωάννου Βερβέρη κατοίκου Αθηνών, κατ' ά Σοφοκλέους Καρύδου όμοίως, επί έξυβρίσει

Προς τον κ. Εισαγγελέα Αθηνών.

Ό μηνυόμενος διεξάγων πολιτικά χρέη κατ' έμου δι' άγωγών του ένώπιον του Ειρηνοδικείου Αθηνών Βορείου Πλευράς εν φ' δια των άγωγών του αυτών άναγνωσθεισών ένώπιον του άκροατηρίου του Ειρηνοδικείου της Βορείου Πλευράς, με άποκαλεί κλέπτην, άναγνωρισμένης διαγωγής άνθρωπον, ήτοι καταχραστήν και άπατεώνα, ως πολλοίς εξαπατήσαντα ως Λωποδύτην, άτιμον κτλ. όχι μόνον προσκληθείς παρ' του κ. Ειρηνοδικου δέν άπέσυρε τάς έξυβριστικάς φράσεις του άλλά και άλλας προσέθηκεν, ως ή Έφημερίς του Κορομηλά γράφει, ήτοι με άπεκάλεσε κακοήθην, προς δε τούτοις έγραψε και εις τάς πλείστας έφημερίδας των Αθηνών ιδιοχείρως διάφορα έξυβριστικώτατα κατ' έμου, εν οίς καθαρώς με άποκαλεί κλέπτην.

Έπειδή αιάνωτέρω ύβρεις έως δημοσιευθείσαι δια τινος των έφημερίδων λεχθείσαι δε δημοσίως και εν τω δικαστηρίφ έχουσιν επιβλαβεστάτην έπιρροήν εις την ύπόληψιν μου και εις τό έργον του επαγγέλματός μου ως δημοσιογράφου, είναι δε τιμωρητέος κατ' τον νόμον,

Δια ταύτα

καταγγέλλω ένώπιόν σας τον ρηθέντα Καρύδην και έξαιτούμαι ίνα ενεργήσετε τά δέοντα προς τιμωρίαν του και ίκανοποίησίν μου.

Προς ύποστήριξιν της παρούσης μου μηνύσεως επισυναπτω τάς άγωγάς του Καρύδου, την Έφημερίδα του Κορομηλά και μάρτυρας προτείνω αυτόν τούτον τον Ειρηνοδίκην και γραμματέα του ειρημένου Ειρηνοδικείου.

Δηλώ προσέτι ότι παρίσταμαι και ως πολιτικός ενάγων.

Ό μηνύων

I. Βερβέρης.